

Landelijke Ontmoetingsdag 1 april 2017

door: Rita Renema-Mentink

Inleiding aantal gedichten (deze werden door bamboefluit en gitaar begeleid.)

Het leven is anders geworden

Het dagelijks leven is zo vertrouwd,
je werkt, leeft, geniet, doet, totdat...
het geraakt worden door kanker alles radicaal overhoop gooit,
je leeft en doet zomaar niets en dat doet verdriet.

Je denkt, je wilt, maar begrijpen doe je het niet,
ook dat doet verdriet.

Je botst tegen een muur van ziek zijn en vragen,
alles lijkt uit handen te zijn geslagen.

Je huilt, schreeuwt, rouwt, zoekt...

=====

Lijden kan ondraaglijk, onrechtvaardig, onverklaarbaar zijn,
roept zoveel vragen op over zin, betekenis, leven.
Lijden maakt kwetsbaarheid zichtbaar, voelbaar, afhankelijk,
ontneemt alle illusie om eigen leven te redden
met draagkracht en vermogen.

Eenzame zoektocht, worsteling hier en nu,
in lijden ... komt God ons in Jezus tegemoet.
Zijn wonden aan lijden, zichtbaar bij opstanding, geven kracht, moed,
loslaten, geloven, vertrouwen.

Het leven is anders geworden,
zoals het leven was, zo zal het leven niet meer zijn.
Nieuwe keuzes moeten worden gemaakt,
van het bekende in het onbekende.
Vragen komen boven: 'Hoe kan ik verder,
heeft het zin verder te gaan?'

Bijzonder wanneer juist op die momenten
mensen opduiken die jouw moeite,
worsteling, kwetsbaarheid zien,
die stil zijn, luisteren.

Zomaar zijn er ogen die jou zien,
oren die jouw verhaal horen.
Zomaar zeggen wat je voelt, wat je deert,
wat je diep in je ziel heeft bezeerd.

Vertellen verzacht,
vertellen bevrijdt,
vertellen geneest.

=====

Leven met, na kanker,
wordt zo anders beleefd.
Zoekend naar de zin van het bestaan,
zoekend naar eigen mogelijkheden.

Jezelf blijven, onverzettelijk jezelf,
vasthouden, vertrouwen, toevertrouwen,
vallen, terugvallen,
vallen, opstaan, verder gaan.

Leven, getekend door kanker,
niet ten onder gaan.
Wat je ook verliest,
verliezen is ook winnen.

Korte gedachte:

De Heer is mijn herder, mij ontbreekt niets. Maar een zieke wordt niet beter...

De Heer is mijn herder, mij ontbreekt niets. Het zijn woorden die mij diep raken. Hoe kunnen wij deze woorden verstaan - in het hier en nu?

Het zijn bekende woorden, door David de psalmist geschreven, geschreven uit zijn eigen ervaringen. David, een man naar Gods hart. Ja, zo wordt hij door God genoemd, een mens zoals jij en ik. Een mens die in zijn leven grote tegenslagen, verliezen, lijden, angsten, eenzaamheid heeft gekend. Grote fouten heeft begaan, eigen keuzes heeft gemaakt en toch zegt hij: 'De Heer is mijn herder, mij ontbreekt niets'.

Deze woorden uit Psalm 23 willen ons iets leren. Dwars door Davids tegenslagen, lijden, fouten, angsten heen kent hij God in al zijn omstandigheden. David zoekt God. De woorden die David hier gebruikt, gaan over geloof, vertrouwen, hoop. De psalm gaat over een Herder die weet heeft van de duisternis, van het ravijn, van de angst voor wilde dieren. In het Johannes Evangelie noemt Jezus zichzelf de Goede Herder en leert Hij ons dat de Herder Zijn schapen/Zijn kinderen kent. Dat de Herder Zijn leven heeft gegeven voor Zijn schapen. Dat is Pasen!

Het is meer dan grazige weiden, meer dan welvaart. Het is het Leven - **het Leven met God**.

Het leven dat Jezus ons is komen brengen, is niet het gewone aardse leven dat we van onze ouders hebben ontvangen. Het leven dat Hij ons geeft, is eeuwig leven! Zijn leven is **oneindig leven**, niet alleen voor de toekomst, maar ook voor het hier en nu. Het leven van God is oneindig in Hem geborgen.

De Heer is mijn herder en mij ontbreekt niets ...

De Herder die zorg heeft voor Zijn schapen. Als een schaap valt, zich zeer doet, dan pakt Hij het op en draagt het. En nodigt ons uit: 'Kom tot Mij met al je vragen, verdriet, moeite, pijn. Ik wil jou Mijn vrede geven. Ik laat jou niet alleen, ook al voelt dat misschien wel zo. Geloof, vertrouw Mij.

God gaat soms andere wegen dan wij kunnen bedenken. En dat kan moeilijk zijn, want wij willen het kunnen begrijpen, kunnen bevatten. 'k Moet denken aan een ander verhaal uit de Bijbel, uit Mattheus 14:22-33. De discipelen hadden Jezus aan land gezet, omdat Hij alleen wilde zijn om te bidden. Na dat gedaan te hebben, staken zij met de boot het meer over. Toen het schip midden op het meer was, kwam er zwaar weer opzetten en werd het schip geteisterd door een hevige storm. Tijdens dat spannende gebeuren zien de discipelen iemand op hun toelopen. Zij worden bang en schreeuwen het uit: 'Een spook!' De discipelen verkeren in een noodsituatie. Ze zijn zo bang. En dan lezen we dat Jezus in hun noodsituatie ingrijpt. Hij overstemde de storm en zegt: 'Wees niet bevreesd, houd moed! IK BEN HET.'

Dan lezen we over Petrus, over hoe de woorden van Jezus zijn angst direct omzet in moed. Hij wil

naar Jezus toe en zegt: 'O Heer, als U het bent, laat mij dan tot U komen over het water.' In dit spreken is er geen sprake van twijfel. Er is sprake van geloof: Als U het bent, is alles mogelijk!

En Jezus zegt: 'Kom!' Petrus stapt dan in vol vertrouwen overboord en loopt naar Jezus toe. En dan zien we het gebeuren.....dat Petrus' wandelen van het ene op het andere moment een wankelen wordt. Kwam dat omdat de omstandigheden plotseling waren veranderd? Helemaal niet! Alles was hetzelfde gebleven: de wind, het water, Jezus in de buurt. Het enige wat was veranderd, was de richting waarin Petrus keek. Ziende op Jezus ging het goed. Ziende op de omstandigheden ging het mis. Hoe herkenbaar!

Hoe vaak gaat het in ons leven niet net zo dat ons geloofsvertrouwen aan het wankelen wordt gebracht door alles wat in ons leven of in de wereld om ons heen gebeurt. Veel mensen worden overvallen door allerlei vragen: over de zinloosheid van ziekte, geweld. Weten niet meer wat ze moeten geloven. Weten niet meer welke kant ze moeten opkijken. Begrijpen niet dat God niet ingrijpt.

Maar als we goed naar het Bijbelverhaal kijken, zien we dat Petrus in de kracht van zijn geloof wonderwerken kan verrichten door over het water te lopen. Petrus' blik, zijn hele wezen is gericht op Jezus. Hij verwacht het **alleen** van God, maar wanneer hij naar zijn omstandigheden kijkt, is er angst. Dit is een heel belangrijk punt. Wat doen wij op die momenten, wanneer omstandigheden ons in de greep hebben, overspoelen? Wat doe jij? Wat doe ik?

Petrus schreeuwt het uit en zijn schreeuwen is een bidden: 'Here, redt mij! Help mij!' Jezus komt hem te hulp en steekt Zijn hand uit en zegt: 'Oh, waarom twijfel je aan Mij?' Juist deze woorden willen ons bemoedigen, aanmoedigen op die momenten wanneer we worden overspoeld door onze omstandigheden, wanneer het lijkt dat God ver weg is, wanneer het lijkt dat we niet meer kunnen geloven, bidden, wanneer het lijkt dat we het niet meer kunnen dragen, wanneer we het alleen nog maar uit kunnen schreeuwen van ellende...

Juist op die momenten is het belangrijk om dan onszelf de vraag te stellen: 'Waar kijken we naar, op wie is onze blik gericht?'

Een aantal jaren geleden, ik was toen 48 jaar, geraakt door mijn eerste kanker en heel ziek. De artsen maakten zich grote zorgen om mij. De ene na de andere arts kwam kijken. Ik had hevige pijnen. Toen er opnieuw een nieuwe arts kwam kijken, zat mijn man naast me. Het was een Chinese arts, die slecht Nederlands sprak. Haar eerste vraag was: '*Bent u clisten?*' Ik weet dat ik dacht: 'Wat een stomme vraag, help me.' Maar goed, ik ben christen en zei: 'Ja.' Toen zei zij: '*U ziek, u heel ziek, u zo kijken*' en zij keek naar beneden en zei toen: '*Niet goed, u zó kijken*' en zij keek naar boven en zei: '*God is erbij.*'

Na haar woorden gebeurde er iets in het hart van mij en mijn man. Waren mijn/onze omstandigheden veranderd? Nee, maar onze kijkrichting wel. God was erbij en heeft ons door die zware weken heen gedragen. Niet uit te leggen, maar zo waar! Het helpt mij/ons nog altijd. Wanneer ingrijpende gebeurtenissen ons overvallen, helpen wij elkaar door de vraag van de arts te herhalen: *'Bent u clisten?'*

Wat doen wij als omstandigheden ons in de greep hebben? Kunnen wij dan net als David zeggen: 'De Heer is mijn herder en mij ontbreekt niets...?'

Hoop

Hoop, een klein woord
met oneindig veel kracht.

Hoop is meer dan optimisme,
hoop voor iedereen, wereldwijd.

Hoop, onzichtbare zekerheid,
hoop, door God gegeven.

Hoop voor de toekomst
of
een toekomst vol hoop!

